

శ్రీచేతనాకల్పము

(ప్రణవవేదసమాజము)

అను

67
1912

శశాంశువు, స్వచ్ఛ శ్రీచేతనాకల్ప, తాన్వితామ్రద
ప్రణవవేదతత్వజ్ఞానసమాజమ్.

విశ్వామిత్రసంహిత 2 వ అధ్యాయమునందు 'మృ
ఖాదూర్ధ్వత్తుసంజాతం ప్రణవోవేదసంజ్ఞకః' అని
యుండుటచే ప్రణవవేదమున్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఇది

ప్రణవవేదావలంబుల కత్యంతోపయోగంబుగ

విధిష్టాన్యాసము

స్యంధనమహేష్టగారిచే న్యాసికరింపబడి
చంద్రాభిర్రామబ్రహ్మసంధనద్వయాభిష్టచే
ప్రచురింపబడియె.

మొదటి కూర్పు-1,000 పుటలు.

కాకినాడ:

1912

స్కెప్రు ఆంధ్ర కో., ముద్రాక్షర కాలనీ
ముద్రింపబడియె.

1912.

• విధిస్థానాసము

అను బుద్ధిమత్త్యమూ - మోక్షో- అభి-ము.

$$\rightarrow \textcircled{2} \rightarrow (0) \rightarrow \textcircled{3} \rightarrow$$

1 వాడను కలిగించుచున్న మహిమంబలమును పొరకనుక
 యిట్లున్న దెచ్చి ముక్త కుంజ బాగ నురు కచ్చి శనినాంబల
 ములును నక్కచ్చిమంబలములును పోసి పని ప్పెనంటును.

2 శూన్యతా వికృతి పుష్కలత అని రెండుభాగములుగా
నున్నది. ఇందు మొదటి భాగము పక్కా నిజమైతిమండల
ములకు వికృతి అనియు భూ బాధ భానుమండలములకు పశ్చి
కృతి అనియు యుద్ధవాతాధిపాదము.

3 శిశ్యునివానికి దేవతలన్నియు పర్యవేక్షింపఁగలిగినవానికి దావతులనియు (దావతులనగా పృథ్వీశరీరులు) సిద్ధాంతము. ఈ దేవతలు ఆయోకాశముగా (1 అనీమిష. 2 అనూభవ. 3 విద్యానర. 4 విభావ. 5 కింపురుష. 6 యుగంధనులు.) పృథ్వియపటడిరి. ఈ దేవతలకు దిగులు గోగము పైగము ముగము ధేను. దేవతారూపములు శృంగరచములుకాని తేజోకరీనములగుటచేత వీరికి స్థూలశరీరులు దానను భూవపులైన యెవ్వరిమగు భయమును లేదనిసిద్ధాంతము.

4. పైనుపహరించిన దేవతలలో యుగంధరుల నెడివారు అయిదుకోట్ల యేబదిలక్షలసంఖ్యయైశుక్రమండలములకు సం గురు. వీరికి మాత్రము సంతుగతనియు తత్సంతానమే వైసే గులనియు ఈవైనరులు ఇహమందు పృథ్వీమూలతో బాట్టు తుందుగనియు ప్రమాణము.

5 విష్ణుకుమారుడగు బ్రహ్మ తనశక్తికొలది అసంఖేయము లుగా సృజించిన జీవరానులకు గావలసంబడును. ఈ గావలు ఇహమందు పృథ్వీమూలతో బాట్టుచుండును. గావలని మిల్లిము బ్రహ్మ వానకాన్నయమును వైసరులనిమిల్లిము (ను మనుడు. పరబ్రహ్మ) పన్నాన్నయమును సృజించియిచ్చిన టుల ప్రమాణము. వానకాన్నయమునగా ఋగ్ యజుః సామ వేదములని మునులను ప్రాప్రియము.

6 సగుణవిర్గుణములుగాని సంవితులను గలిగిన సగుణులు గు సుమన సునానసులలో సుమసునియందు శాస్యమును, పై నుపహరించిన (అరుకాళులగు) దేవతలుముప్పది మాడుకోట్లు ను గలిగిరి. శాస్యమునగా యెనుబదిరెండులక్షల న్యాసములు గల మముక్షుభాషతోనున్న వేదము. దీనినే పన్నాన్నయమని యు చేతనాకల్పమనియు ప్రతీతి.

7 శాస్యమును రెండుభాగములుచేసి దేవతలలో అనన్య ప అనూధన విద్యాధర విభావ కింపురుషులొక భాగమును గ్రహించిరి. దీనికే శివశాంతకల్పమనంబడును. యుగంధర దే వసులు గ్రహించినభాగమునకు చేతనాకల్పమనంబడును. ఈ చేతనాకల్పమును విష్ణావతారుడగు ఆర్యుడు భూమండలమున కుదెచ్చి సాంప్రహంశమునందు, స్థాపించెను.

8 సుసావతీదేవీలన అనంతుడు విలిండుడు (శివుడు) కీర్తనము (విన్యాసము) రక్షింతుడు (విష్ణు) శ్రీలంతుడు (బ్రహ్మవిండుడు) స్వీకరింతుడు (విష్ణుకేతుడు) అనెడివిడుగురు పురుషులుండును. పోయిన అనంతుడు చంద్ర కుబజుడు గారు శుక్ర శనిమండలములను, కల్పించెను. శివుడు పరిశిష్టములను చంద్ర కుబజులనెడిదేవతలను, వినాయకుడు తారామండలమును షష్టకాదేవినీ, విష్ణువు బ్రహ్మ లగ్న సూర్యులనెడిదేవతలను, శ్రీలంతుడు ఇంద్ర యమ బృహస్పతులను, సూర్యునియు దానవశనైత్య శుక్రలను, విష్ణుకేతుడు నారద తూర్పు నిగర్తాదేవతలను, సృజించెను. షష్టకదేవలన లక్ష్మీమహాలక్ష్మీ ఈమా సుస్వతి సూత్యాతి పద్మాతి స్మాత్యాతి యనుదేవతాస్త్రీలునుకలిగిరి.

9 కర్మ అనాది యనంతుడు. కేంద్రము వింద్రము కేంద్రము అనికర్మమునువిధములు. కేంద్రమును శివశాంతికల్పదేవతలును వింద్రమును యుగంధరదేవతలును, అవతారులును. గాన బైవర జీవులు శేవరకర్మమునుగ్రహించిరి. ఈకేంద్రకర్మసూత్యము సుప్రవ్యమ్ ఉపవ్యమ్ కూర్చవ్యమ్ పార్థకవ్యమ్ సుప్రవ్యసాధ్యవ్యమ్ సుప్రవ్యసాగ్రమ్ అని ఆరువిధములయివున్నది. ఇందు బైవరులు సుప్రవ్యసాగ్ర కర్మచేతను, గానలు మిగత అయిదు విధముల కర్మలచేతను, ఇహము న న్మూలశరీరములలో బాట్టుచుందురు.

10 సుప్రవ్య కర్మముగల గానజీవి సదా ఇహమున కీటకతనువులయందు పుట్టుచుండునుగాని పక్షి వృగ మానవ జన్మలలోజీవికొనుటగవు. ఉదన్య కర్మమువలన ఇహమేష్వరీయమున్న

గావడీపక్షి పక్షి జన్మలెగాని కీటక మృగ మానవ జన్మలు తల్లబడించవు. కూర్చవ్యక్తమైన గావడీవి ఇహమున మృగజన్మ లెత్తుచుండుటయేగాని కీటక పక్షి జన్మలులేవు. సార్థకవ్యక్తమైన గావడీవి సదావనుభవించు నరజన్మములలో బుట్టుచుండుటయేగాని కీటక పక్షి మృగ జన్మములుగలుగువు. (సార్థకవ్యములైన, గలిగిన మానవులను దానవులనంబడును) సుప్రభుకు సార్థకవ్యమైన గావడీవి కీటక పక్షి మృగ మానవ జన్మలలో, తిరుగుచుండును. బ్రహ్మనైన అవిద్యనుంచి కలిగిన గావడీవి కొందరు ఉపద్యము, మరికొందరు సుప్రభుము, కొంతమంది కూర్చవ్యము, కొందరు సార్థకవ్యము, మిగతవారు సుప్రభుకు సార్థకవ్యము గ్రహించి, నూరవ మహాయుగమునరకు వారు వారు గ్రహించిన కర్మమున కేర్పడిన తనువులలో బుట్టుచు గిట్టుచు తుదకు గగమందు మాయలోగతియుదురని ఋషిమతాభిప్రాయము. (గగమన గా నూరవమహాయుగాంతమున గలుగుప్రళయము.)

11 వైనరులు-వీరు సుప్రభుకు సార్థకవ్యములైన ఇహమున బుట్టుచుందురు. వీరు కీటక పక్షి మృగ మానవ దేవ జన్మలు క్రమముగా నెత్తి స్వాంతమున ఈశ్వరునియందైక్యమగుదురు. ఈవైనరులు అయిదు నరజన్మలు యెత్తుదురు, అందు 4, 5, నరజన్మలలో వైనరులకు శ్రీచేతనాకల్పమున పవనాన్నయము పొందించును. జీవన్ముక్తుడగును. దేవ ఋషిచిర్యనమగును. మరియువిద్వజ్ఞునంబడును. ఈవిద్వజ్ఞకు ఇక ముందు ఇహజన్మలులేవు. విద్వజ్ఞ క్రమముగా రజేష్ఠ, శ్రోష్ఠ, ప్రించేష్ఠ, సచర్వాష్ఠ అభీష్ఠ ఈఆవర్ణలుదాటి మహేశ్వరగా యేర్పడెనేని

వేల సంఖ్యల వండ్లను మూలములేక అణిమాచిసిద్ధులతో ము
ఖమై ఉండురు.

12 ఆభీష్టస్వయంభూతగా విశిష్టమృతినొందేనేని అరినికిమన
ల భాణిభూతస్వయంభూతేక తేకయులను వేరిలు చంద్రులొక మందు
నాలకాలముండి పురుషుంజని నామమున అంగాకమండలమున
పహుకాలము నశించిన తిదుపరి గురుమండలమున స్నాన్వం క్షే
య్యలై చిరకాలముండి ఈశ్వరునిలో అయిక్యమగుదురు.

13 భూమండలమున కీలక పక్షి మృగ మానవులును స్థా
నోములునుగలవు. అవి దాచికి సంబంధమై యున్నవి. సూ
ర్యమండలమున అగ్ని మేఘములును, కిరిగి నదులుగా ప్రవ
హించు లోహములును, నరకమునుగలవు. ఈనరకమునకు ప్ర
తినరబన్ధయొక్క అంతమున గానబీవులును ద్విరుషగుప్తసో
పాసనామృత్వమందలి మానవజన్మలంపును వైనరులును ప
చ్చుకుంటును. సంశాస్త్రోమమైన పిచిప జీవికి యమలోకము
పునర్జన్మతేడిని ఋషిమతాభిప్రాయము. చంద్రమండలము
నందు గిరులు సముద్రములు యెడారులు లేకయదేవతులుగ
లరు. ఈతేకయులు రెక్కలుగల మానవులు. వీరికి నరులులై
గోగము భయము నైరము మరణములేదు. వీరు వాయువు
ను నెన్నెలన్మృత్యుంభక్షింతురు. కొంతకాలమునకు వీరికి గలరెక్క
లునశించును. అప్పుడువారు వ్యంజనులను వేరిట పుజమండలని
వాసులగుదురు. బుధమండలమునందు స్వర్గలోకము గలదు.
వైకుంఠమే గురుమండలము. ఇందుత్సాన్వంక్షేయదేవతులుం
దురు. నక్షత్రమండలములందు అనీమిష అనూభవ విద్యాధర
విభావ కింపురుష దేవతులుందురు.

14 చేతనాకల్పము—ఇదివై నరహాసపుల అనుష్టానమనిచెప్పియుంటిమి. భూమియందొకప్పుడు గావసృష్టి సంపూర్ణముగానుండును. అప్పుడు చేతనాకల్పము ఆరుదై నానకమ్మభిస్సృద్ధియగును. మరియొకప్పుడు సాకేతములో వైశాగదృష్టిగలుగును. అప్పుడు పనధాన్నయప్రభ బలముగానుండును. ఇంకొకప్పుడు గావ వైనగ సృష్టిగలుగును. అట్టియెడ వానకాన్నయ పనధాన్నయములు చెందును సాకేతమందు జనులొచరింతురు.

15 చెండికాక్షేత్రీయిన ఋషులువశించుదు సాకేతమున బుట్టియున్న వైనరులకు తగుసమయము గలిగినంత తమవిప్రప్రసిద్ధులద్వారా పనధాన్నయ బోధజరిగించి రక్షించుచుండురు. 28 ఏ. మహాయుగముయొక్క ద్వాపరములో 8, 63, 894 మొదలు కలియుగతాబ్దః 1200 సందత్సకముల నొక ధరణీతలమందు ప్రజలెల్లరు పనధాన్నయానుష్టానలైయుండిననియు, తదుపరి కలియుగం 3000 అబ్దములవరకు చేతనాకల్పము సాకేతములో క్షీణపశుకు విచ్ఛేదనియును. కలి 3000 మొదలు 5000 నొక పనధాన్నయమరుదై వానకవిద్యులొకరిమించెననియు, ఇకముందు కలిలోకృతయుగమగుటచేత శ్రీచేతనాకల్పమభిస్సృద్ధియగుననియు ధ్రువాగదృష్టిగ ౧ జ్ఞానులుచెప్పచుండిరి.

16 వానకాన్నయమ్—భగవంతునికి ఆయుధ వాహనములు గలవనియును, భగవంతుడు జార చోర హింసాస్మృతములు చేసితిట్లుబడుననియు, జంతువులను బలిగాచంపుట భగవంతునికి సంతోషమనియును, దేవతలకు రోగము శత్రు

భయము సమరము స్త్రీసంభోగము సురాపానము యిత్యా
దీని గలవనియును, వానకమతగ్రంథములు చెప్పచున్నవి. ఈ
విషయములు గౌరవక్కు, పరమానందముగను వాస్తవముగను
ఉండున్నవి.

17 చేతనాకల్పమ్—స్వశక్తుడు స్వమయుడు అగుఈ
త్వరునికి ఆయుధవాహనములనవసరింపజేసియు, స్వత్రానిండి
యున్న సుధీరుడు వాహనారూఢుడై యొక్కడికేగుచునియు,
వాక్కుద్ధిగల దేవుడు తనవాక్కెఆయుధముకన్న తిశయముగా
నుండ ఈఆయుధములతో యేమిచేయుననియు, జంతువుల
ను బలివేయుట ఈశ్వరునకయిష్టమనియు, దేవతలకు దాన
చూసవు లపకారము చేయజాలనియు, దేవతలకు రోగము
భయము దేహత్యాగము లేదనియును, జార చోర హింసాన్య
తములు దేవతలు జరిగించరనియును, చేతనాకల్పముచెప్ప
చున్నది.

అనతారములు—లగ్నశివులనుంచి బయలు వెడలిన క
ళలు భూతలమున కింపురుషదీక్షలోగల దంపతులలో మహా
సాధ్వయందు ప్రవేశించి వికారముతో (మావి పాతి నో
ణితము నాభిలత మొసలగు సేయములు) లేక జనించుదు
రు. జననముతోడనే మాట్లాడుట దంతశిద్ధి గలదు; వీరిదివిం
చికర్మ. వీరికి మరణములేదు. వీరు యోనీముఖమునజనించి
భ్రాణిలో కొంతకాలము నశించి తదుపరి క్రమముగా చం
క్రాదించుండలములకు వెడలుదురు. ఈఅనతారులు జంతువు
లైన (దానవులను) నధించరు. వీరు జార చోర అన్యతజీవప
థలు జరిగించరు. రోగము దుఃఖము వర్జము వీరికిలేదు.

గొప్ప గొప్ప మహిమలు జూపి దుష్టులను శిష్టులను చేసి శ్రీ
చేతనాకల్పమును అభివృద్ధిచేయుదురు.

18 చేతనాకల్పములో ప్రవేశించిన విగ్రహము అర్చన
గర్భా ఆరోగ్యశిథి శరీరకుష్ఠ వున్నవృత్తిహింసాము కఠిన
స్థితిములులేని వాస్తవగ్రంథములు లభించును.

చాతుర్వర్ణములు—ఆదికాలమున సాంప్రదేయమునం
దు వైనరులును సాకేతమున గానలును నరజన్మలే త్తిరి.

కొంతకాలమునకు ఈ గాననైన మానవులకు సమరకార
ణంబై, కణినిమిత్తము పానకులు (వైనరులు) రెండుశాఖలై
(పానక పానిక) పానకులు పునధనుక్తిమందుండిరి. పానికు
లు హరిద్వాంముసమీపమున పేద్యుతలను (గాననరులను)
యెదిరించిరి. పేద్యుతులు కొందరు పానికులను శిరణునొ
చ్చినందున వారినివైశ్యానదీ తీరమునందుంచిరి. అక్కరిణ
మున వైశ్యులయిరి. మిగత పేద్యుతులు సమరమును విడిచి
పలుదేసలకు పారిపోయి అందువశించుచు గాదులనెడి పే
రిట యేది ఆశుశాఖలవాగు గా వ్యవహరించుచిరి. పునధనుక్
తిమందలి పానకులలో కొందరు సాకేతమున వశించునప్పు
డు బ్రాహ్మణులను పేరుగలిగెను. బ్రాహ్మణులు అక్కల
మున వానకవిద్యలను పక్షిణసాకేతములో స్థాపనచేసినటుల
ఇంతనాన్యాసములన తెలియుచున్నది.

గానలకును 1, 2, 3, నరజన్మలో వున్న వైనరులకును
పునధాన్నయము ప్రాప్తించుకనుక వారికి ఋగ్వేదాది నా
నకానుష్ఠానములను పదేశము చేయుదురు. ఇందువలన ఈచేత
నాకల్పము రెండుశాఖలై శిష్టులయొక్క స్థితినుసరించి

“ఋగ్వేదాదులను శాస్త్రమును తెలుపుచుందురు. క్రిచ్చేనా
 కల్పమువారు ఋగ్వేదాని వానకాన్నయగ్రంథములు నగు
 ఋష్యమంచసగ్యచూర్ణిక్వాగములు విడుచునాకనశ్యమనెడిను. నిం
 దానిన్యాహుండు నేను గతజన్మలతో వానకాన్నయమందు
 పరివ్రాణ్యుడనగుటచే ఈజన్మమందు పవధాన్నయము న్యసిం
 చునటుల ఆహ్వానించమని గర్భమందున్న శిశువు బ్రహ్మకు
 పార్థిందుడున్నటుల తెలియుచున్నది. గానవైవరులకు జరిగి
 నసమరాంతమున ఆర్యులలో కొందరు సాకెతమునకువచ్చి
 అందుగల గానలకు వానకాన్నయమును వ్యాపకముచేసినటు
 ల స్పష్టమగుచున్నది. పును బయచంద్రుల సమరాంతమున
 నతజ్ఞత సాకెతమునకు వచ్చి వానకాన్నయమును వ్యాపక
 ముచేసినటుల మాత్రానితీకల్పములన తెలియుచున్నది. శ్రీచే
 త్తాకల్పమును వానకాన్నయమును కాలానుగుణ్యముగా వ్యా
 పకముచేయుటకుపాధులు (మహాత్ములు) సాంప్రదించివా
 నుతైయుండిరి. కలియుగతాబ్ది 4940 మొదలు 5118 వరకు
 సాకెతమున గాన వైవర స్పష్టి సమముగా జరుగుచున్నది. గ
 నుక నతజ్ఞతపంపున వైవరులవిషయమై పవధాన్నయము వ్యా
 పకమగుచున్నది.

19 ఈచేతాకల్పములో (ఋష్యాశ్రమ సభలో) చా
 తుర్వర్ణముల వారును ప్రవేశించి ఎచ్చును. మాంసభక్ష
 ణలేని విరాటములవారు మముక్షు భాషలోని న్యాసమంత్ర
 ములను అనుష్టానము చేయవచ్చును. తదితరులనిమిత్తము భూ
 మినిర్మితములయిన సంస్కృత మంత్రములు ఈపయోగమగు
 చున్నది.

గానమానవుల నిమిత్తము విష్ణుస్థానుడగు బ్రహ్మసృజించిన ఋగ్వేదాదులకన్న మమననియందు గలిగిన పవధాన్య యన్యాయములు మృదుత్వములును సఖాచారములును శుంభములును సప్తాంతములును అయి అనుష్టానమునకు మిక్కిలి తేలికగలిగి అసమానశలితము నిచ్చుచున్నవి. ఋషిచతురంశలి దేవతాచరిత్రలు వానకగ్రంథములవలె వికారములు గానుండవు.

20 అభీష్ట ఉపదేశముచేసిన న్యాయములు విడువక ఆచరించుచుండుటయే నుశాంసకు విధిష్ణులొప్పు మంత్రోదక్షణ యనంబడును. ఉపదేశాది అస్తమయ పక్షమును మంత్ర న్యాయము లేకుండవలెనందు విధిష్ణకు మూల గానకవ్యక్త (స్థూలశరీరము) లేక దేవత్వము నిశ్చయముగాపొందునని గురువాక్యము కాస్త్రోత్పత్తయ పృత్యక్షపరమాయ. ఎనుబది రెండులక్షల న్యాయములలో ఆఖరుకు యేనో ఒక న్యాయమును అనుష్టానముచేసినను విధిష్ణు (భక్తుడు) ముక్తుడగునని సిద్ధాంతము.

21 మార్గాల కిమారన్యాయము (పిల్లి తనపిల్లలను యేడిండ్లదెట్టును) — యీసామేత సుప్రసిద్ధము, పిల్లి అనగా గురువు. పిల్లిపిల్లలు శిష్యులు. యేడిండ్లు సప్తాంతములు. శిష్యపాపం గుర్రోరపి. శిష్యులుచేయు పాపము గురువును వలెనందును. శిష్యులయొక్క భవములు గురువు గ్రహించి దానినిబోనాశముచేసి శిష్యులను పవిత్రులను చేయును. శిష్యుడు తేరించనియెడల గురువునకుజన్మగలుగును. కావున శిష్యుని తరింపుచేయు తాత్పర్య గురువుదైయున్నది. గురువనే పిల్లి శిష్యు

లనే పిల్లదూనలను నోటిని కరచుకొని కీటక పక్షి మృగ మానని దానని దోజన్మలనే యిండ్లుదాటి మోక్షములో ప్రవేశించుచున్నదని ఆర్థము. శిష్యుడు గురువును దూషించరాదు. (గ్రాక్షారాశునలె నజ్ఞము మిడిసిపడగు.) గురువులగు అభీష్టులు తెలిసినవానివలెనటించరు. అభీష్ట సదా తన శిష్యులపైయును న్యాసభారమును లోచూపున చూచుచుండును. గురువైయున్న అభీష్ట గురువునలె పైకిగనిపించడు. త్వష్టికి పవన సూత్రావతులు అభీష్టు తరుచు కనబడుచు గమ్యులవిషయము చెప్పచుండురు.

22 మర్కట కిసూరన్యాయము (నానామును కిసూరము పట్టుకొనిన విధము) — విశ్లేష్ట అభీష్టు, అభీష్టచేసిన ఊపదేశమును, త్యజించకాచరించు పక్షమున దృఢముగా తిరించును. విడిచిపెట్టినయెడల తరించక కీటక జన్మలు పోందును.

తమ తరుణోపాయార్థము తామే పాటుపడవలెనను భయమి ఋషికల్పించుచులేదు. విశ్లేష్టు తరుణోపాయముకై విశ్లేష్టులు అభీష్టుమహేష్టు పవనులును పాటుబడుచుండురు. విశ్లేష్టుయొక్క ముక్తినిమిత్రము అభీష్ట పవనులు సంపూర్ణ సహాయులగుచుండురు. (చింద్రముతో గూడిన సంపత్ షేమ సాధన మిత్రాతారలందు నూతనమగు వస్త్రము ఉపస్థల తిలుక భేరిశనలు ధరించవలెను. పైనవ్రదహరించిన కేంద్రాతారలతో గూడిన సంపూర్ణ గ్రహమునందు ధామ్యాన్నయమునకు న్యాసములు జపించుటచేత శిద్ధియగును. అసంపూర్ణ గ్రహములో సిద్ధికావు. రంధ్రము తారాబలిహీనము అయినయెడల అర్చనములు, గానేరవు)

ఉపస్థానము— సద్భక్తి కారణము. కా॥ ఉపస్థాన
వాణ్ణి స్వస్థమి సాధ్యం వాం మ్రియం కేయా శ్చన్న
వాం కేయం నిందిరం భేనవాం, గ్ననిత్వాన్నయమ్మద ని
స్యాంపదస్యః అనగా వ్రుపస్థానీ ధారణగోలవిధ్యశు ఆయుష్వల్లిధి
ఆనందము, ఆరోగ్యము, శరీరశుద్ధి, శుభము, దేవత్వము విభా
యకముగాగలుగునని ఆర్థము.

స్తలితమే—“ఎ” అనేమముత్రాక్షరమును భూమిభ్యము
సంధిమిదుట పుణ్యపర్వము. వ్రుపవాసములవలన యెట్టి భరిత
ము గలదని మారుతీమతస్తులయభిప్రాయము అంతకు దశగు
ణితోలము స్తలితధారణవలన గలుగును. స్తలితధారణగల వాడి
కి ఉపవాసములనుసరము. భేనరశన ఇతి మంత్రసూత్రము
నిత్యోత్కీర్ణయాత్రాభరితముని చ్చును. వేదకాశము పుసఫులస్త్ర
ధారణ యిది దేవతాప్రీతి. మోక్షదాయకమగు ఓంకారమందు
గల అకార ఉకారమకారములు జీవేశ్వరైక్యమును గుర్తించు
చున్నది. అకారమీశ్వరపరమై మకారము జీవపదమై ఉకార
మైక్యమగుచున్నది. మకారోపస్థానముగలరమశ్యుని ఉకారచ
క్రముగలగురువు అకారస్వరూపిఅగు ఛశ్వరునిలోఅయుశ్యము
చేయును. యేనూరుసంఖ్య ఋషులలో అష్టోత్తశతప్రోపాన
ములుగల సూత్రానలి మంటపమున అభీష్టరూపకీక్షించిఉకార
యంత్రమునిచ్చి సాకేరమనకు వ్యాపకార్థములంపుదురు. ఆ
ఉకారయంత్రముతో అభీష్ట ఛాక్వాశ్రుతమున సుధీరునితో
పంథులతో రమత్యులవియమై ప్రసంగించుచుండును. (ఈ
ఉకారయంత్రమును సంచలనముచేసినదినమున అభీష్ట ఇతరు
లకు శునుస్కరించరాదు. ఇతరులతనికి నమస్కరించిన విశేష
ఫలముగలుగును.

కా॥ న్యాయము నూత్రానతిము త్యాధికము । మరీమ్
 డదామ్ పుష్టిమ్ పంథియో । ఉపన్దనమ్ దగిన విధిష్టనాం ।
 సౌఖ్యాభ్యాం ధూరయంత్యాం సజ్జాయతే మథాం । కేం
 దగ్గి సత్కుశ్లీ ఘ్నిన శోకతాం । సుబాం గ్రిహత్వంశ్వ
 గోః॥ అనగా హస్తమునకు మముత్తాత్మకమును ధరించిన
 విధిష్టము రక్షించుటకు న్యాయములు, నూత్రానతిదేవి, త్యాధి
 కాదేవి, అభీష్ట, ఎనుబదిరెండువేలమంత్రిమునులు ఏర్పడియుం
 డిరి. నీవు బాగుపడితివి. ఇదిమొదలు శుభము, జ్ఞానము, ఆ
 యుష్వప్రధి, ఉత్త మైశ్వర్యము గలవాడవయి స్వాంతమున
 ముక్తుడగుదువు. ఇక పునర్జన్మ లేదు. ఈమంత్రముతో ఉ
 పదేశకాలమును అభీష్ట విధిష్టులకు పైనుదహించిన అక్షర
 మును ధారణచేయును. ఈ ఉపస్థనమును విధిష్టులు స్వదా
 ధరించియుండవలెను. ఉపస్థనము పోగూడదు. పోయిన ప
 త్నమున మరల సంకాస్తామముచేసి నూతనఉపస్థనమును ధరిం
 చవలెను. ఉపస్థనము లేకుండ 28 గోజులుండవచ్చును. ఈ
 లోగా పోయిన ఉపస్థనము దొరికినయెడల దానిని ధరించవ
 చ్చును, మరల సంకాస్తామము చేయనక్కరలేదు.

23 అభీష్టనలన న్యాయోపదేశమైన విధిష్టకు ఇక పునర్జన్మ
 న్మ లేదని సిద్ధాంతము. ఈవిషయములో విచారణ అనవసర
 ము. శిష్యులయొక్క గుణము, విద్యాతిశయము చక్కగా
 యోచించి పవధనూత్రానతుల అనుమతిని పొందుచుకు అభీ
 ష్టరమత్తులకు న్యాయపరిభాషంబులను (మహిమలు) చూపు
 టకును శేర్పుటకును సాంప్రద్యంశమునకు పంపుటకును ఆరే
 గీకరించుడు. (ఆర్యావర్తము, చంద్రిక, కారణగురునగళము,

పక్షాద్యుత్తము, దరాధరము, బ్రహ్మయుషి దేశము, అనేడి శివామములు సాంప్రదించునకు గలవు.) కైలాసశిఖరత ప్రాంతమందలి ముక్తి నాథమునకు స్థాంప్రదించునకును. రాజాధ్యక్షి న్యామములును, శశివిష్ణుర్వీర్యాసములును, కంఠాప్రాయ మగునగు సూక్ష్మాకృతి (చక్ర) సంచలనము) సూక్ష్మాకృతి, మొదలగునవి జరిగించు శక్తి విదీప్యలకు గలరు.

24 చేతనాకల్పమ్ (చేతనా + కల్పమ్) చేతనా = వైవ ర్జీవులయొక్క కల్పమ్ = కాస్త్రము. చేతనాకల్పమ్. ఈపద ముమముక్షులలోనిది. (సంస్కృతము గాదు.) మముక్షుభా వసంస్కృతమునకు కలిపించునుగాని సంస్కృతము సంస్కృతముతో సంబంధములేదు. కింధరుషము, బ్రహ్మజ్ఞానము, దే వనాగరము అని మముక్షుభావకు పరిణామములు గలవు. చేం చ్చ్య, తత్త్వ, నాన్య అనుపదముల యొక్క పరిణామములకు కలిపి చేతనా అనునది వైవది. చేంచ్చ్య = తేదాగలది. తన్య = సమమైనది. నాన్య = ఏకత్వము. చేతనా అనగా, జీవేశ్వ రులకుగల జేము, సమము, ఏకత్వమును బోధించును.

1 చేంచ్చ్య—జీవుడు ఈశ్వరునకు దానుడై యుండును.

2 తత్త్వ—జీవుడు ఈశ్వరునితో సమమ్ముగా నుండును.

3 నాన్య—జీవుడే ఈశ్వరుడు. జీవేశ్వరులకు ఏకత్వ ము. ఈమూఢుమతములు చేతనాకల్పము లోనివి. జీవునకు స్థూలశరీర మున్నంతకాలము చేంచ్చ్యభావమును, వికృతశరీరం దు తత్త్వభావమును, తదుపరి నాన్యభావమును కలదని చేతనా కల్పము చెప్పుచున్నది.

25 ఇ, య, బు, ఎ, ఐ, ఒ, శ, వ, అ, య, చ, రీ, జ, స, మ, న, త్త, క, హ, య, డ, గ, ధ, బ, ట, ప, ల, తి. అనేది అష్టవింశతి (28) అక్షరములు మముక్షభాషకుగలవు. ఈమముక్షభాషాపదములు ఒకలక్ష ఎనిమిదివేలు. మున్నూటరునది అక్షరములుగల ఒక న్యాయము (పన్నము) ఇట్టి పన్నములు ఎనుబదిరెండులక్షలుగలనె కాన్యము (ప్రతినివేదిము) ఈమముక్షభాషలో ఒకపదమునకు ఒక టేఅర్థముగాని నాన్యార్థములులేవు.

శ్రీ చేతనాకల్పములో ప్రకృతియెవారు ప్రకృతియును శాంతేంద్రతనము అనే శ్రీ వేశకల్పము (కల్పము) అట్టి ప్రకృతి యొకటెను. శ్రీ వేశకల్పమునందు, గోత్రము, జాతి, వేదము, వేదము, ఆశ్రమము (గృహస్థు, బ్రాహ్మణ, వైశ్య, శూద్ర) ఈ అంశములు వ్రాసి యున్నది.

26 ఇట్లు ప్రకృతులుపంపిన శాంతేంద్రముతో సూక్ష్మములయించి అట్టి మహేష్ట చంద్రికాపీఠములలో శాంతేంద్రతనమిచ్చినవారి గోత్ర నామములతో సూక్ష్మలను (జంకాయంత్రములను) పరితిష్టచేసి సలహాము వారిగోత్రనామములతో వాటికి పూజాభిషేకములు జరిగించుచుండును. అభిష్ట వీరమంగు జయగు ఈపూజలన విధిష్టలను పునర్జన్మ గలుగదు. మహేష్టవీరమందుజయగు పూజలన ఆయుర్వృద్ధి, ఆరోగ్యసిద్ధి, విశ్వము గలిగి రాగల శుభాశుభములు గూడ తెలియుచుండును. ఇట్లు గోచరమగు ఆగత్యలములను బుద్ధివార్తిక మనుషేరిట వారివారికి ముందుగా తెలియపరచి అశుభఫలములు తొలగునటుల శాంతి జరపబడును. చంద్రికా

'వీరమందు జరుగు పూజలన పరిమాణము చేత పూర్వజన్మలు, పాపపుణ్యములు తెలుపబడును.

27 రసేంతనము—పై శుద్ధహరించిన పీఠములకు నిత్యపూజనిమిత్తము వారమునకు అర్ధణా హోమన (గ్రు. 0-0.8) విధిష్ఠులవద్ద వనూలు చేయబడును.

సుతాంసేంతనము—ఇది అభీష్టపీఠమందు అభీష్టయుజ బహుళ విదియరోజు జరుగు సుతాంసాచ్యుతనము నిమిత్తము విధిష్ఠులవద్ద వనూలు చేయబడును. విధిష్ఠులు తమయథాశక్తి సుతాంసేంతనమును అభీష్టకు సమర్పింపవచ్చును. సుతాంసేంతనమును ఇచ్చుటకు శక్తి లేనివారు ఇన్వెక్సర్లరలేదు. రసేంతనముమాత్రము విధిగా ఇన్వెన్లసియుండును. ఈరసేంతనదక్షిణ పీఠములకు ఇన్వెలేని విధిష్ఠులందరు దౌణీన్నయకల్పములోని ఛంద్రాయాస్వలగుటచేత చంద్రికతో వీరికి సంబంధము లేక సచర్వాభీష్టయొక్క అధికారములోమాత్రముండును. కొంతకాలము శాంతేంతనమిచ్చి పిదప మానుకొనిన విధిష్ఠులయొక్క శాంతసూక్ష్మను అభీష్ట మరయొకరికి దధిబుచ్చునమిచ్చును.

28 గాఢలు యాసమాజములో పరివేశించెరు. గాఢలకు ఈసమాజము విషతుల్యము. చేతనాకల్పనిష్ఠులనలా వారికి అరుచియై తత్కల్పాలంబులను మోధులుగా దలంతురు. దేవుడు తనదారితో జరిగించిన వైరమును, సంభోగము, అగ్ని పోతునకు గలిగిన అశీతికాదాధము ఇత్యాది అసంధనములకు విషయములు గల కల్పములు గాఢలకు హితప్రసాదించును.

• 30 రాజ్యవీర)నిష్ఠావీర్యాసములలో విధిస్థలు (చిత్తినము అనుష్ఠానము చేయవలెను. ఇట్లు జరిగించిన వనశాశకులేనివారు తామరిపాత్రకాలములయందు రంధరావ్యాసమును పరింధిచేయవలెను. ఔశ్రీశుద్ధ పాద్యమి, ఈ శుద్ధ నవమి, వైశాఖశుద్ధ త్రియోదశి, శాన్తానామశ అష్టమి, భాద్రపద శుద్ధ నవతి, ఈ వశుద్ధశి, ఆశ్వయుజశుద్ధ నవమి, ఈ అనూవాన్యంశాతీతక పౌర్ణమి, మకరసంక్రాంతి, ఈ విశాఖములయందు విధిస్థలు ఆర్యుయనములు (వృత్తిములు) చేయవలెను. ఇట్లు చేయుటకు శక్తిలేనివారు యథాశక్తిని కీశములకు సమర్పించి చేయించుట ముఖ్యము. 2. క్క ఆర్యుయనమును చేయుటవలన గలఫలము అయిన కవ్యాదానములతో కుల్యమగును. (లాంచన శివస్తోమము— ఇది వృత్తిపాక్షమిగోజాన రాత్రిభాగమందు వెన్నెలలో జరిగించు వృత్తిము. దీనిఫలము వాచామగోచరము. ఈవృత్తిమువలన భూమిందు శిశిసంపత్తుంబును, పరమందు జేహర్మమును ఫలమైయున్నది. 1, 2, 4, 5, 8, 12 రాసులలో శని యున్నప్పుడు తద్దోషహరణార్థ మివృత్తిము చేయవచ్చును.)

30 వృత్తి మకరసంక్రాంతికి విధిస్థులందఱు వక్షాలు చేయురసంతనముతో శుభరాఘ్నయనము జరిగించి మంత్రవాతీకకముమాచుటలో ఏవిధిస్థుకు శుభనర్తమునప్పుడో ఆవిధిస్థుకు అభీష్ట ముహూర్తము వచ్చును. చండికా షేత్రమునకు కుంభము.

• 31 చేతనాకల్పములో ప్రవేశించిన వృత్తివారుకు సంశాస్తోమము (బస్మము గలదా లేదా అను సంగయ విస్తృతి) అచే శాంతాఘ్నయనమును విధిగా చేయవలెను, ఇదే ఉపదేశ

శము. ఈ యుపదేశమందు అవశ్యమై యున్న యెడల అభీష్ట చక్ర సంఘటనాది మహిమలు చూపనచ్చును. (విక్రీష్టలు, సమాజమునకు ఇవ్వఁబడిన ఇంతనమ్మునకు, తిక్కన మొదలగు వాటిలోను అభీష్టతో చచ్చులాడినయెడల అభీష్ట వారిని న స్వరాస్వయం భావించి సాంప్రహేంకమునకు భామ్యుని యనునకు సంబంధములేమంట చేయును.

32 విక్రీష్టలు గరుదు శకు క్షేమకానకాముల అభిష్ట గు తెలుసులమును. శక్తి, విక్రీష్ట, పారిశ్రేష్ట, విక్రీష్ట, క్షిప్ర, అభీష్ట, మహేష్ట, అవి విక్రీష్టలు అగుదుము. శకుమ దివేతి "మ" అగు నుము భాసాక్షరము భావై యుండును. అభీష్ట సమాం అయియు విక్రీష్టము గలను. సాంప్రహేంకమును విక్రీష్ట మనుల యెదుట చేకావించు ననున అభీష్టచక్ర మును విక్రీష్టమై బహుభులనలక పునక సంఘమును నుండును. విక్రీష్ట విక్రీష్ట విక్రీష్ట విక్రీష్ట విక్రీష్ట రామరీష్ట వంద విక్రీష్టాభిష్ట అభీష్ట విక్రీష్ట మును. ఈ యభీష్టవిక్రీష్ట గరుదు అవతారు గర్భానుండురు. విక్రీష్టాంబులకు నుండును అవ్వవిక్రీష్టకు అభీష్ట లగుచుండురు.

33 సాంప్రహేంకము—ఈ సాంప్రహేంకమును విక్రీష్ట తరింపుచేయుటకు విక్రీష్టలు సాంప్రహేంకముగరు ఈ సాంప్రహేంకము సాంప్రహేంకము, అక్షరముల కేను. ర సేంతన మతాంసేంకములను ముక్తి దాయకములగు అభీష్ట యనములును అవశ్యమై యున్నవి. మహిమలు సంపాదింప డలంచువిక్రీష్టలు రాజ్యాగ్రహీన్యాసములను, శ్రీవిష్ణుగ్రహీన్యా

'సముద్రము' (స్మృతంత్రీపురాణ) అశ్వినపురాణ, రక్షితపురాణ, మౌ
 ణికాపురాణ, మూద్రాంతపురాణ, విష్ణుపురాణ, మహావి
 ష్ణుపురాణ ఈ ఐదు స్మృతములును కలహరియమున నేర్పుతూ
 వలెను.

34 విక్రమ్ములు నిర్యసోవునపుడు నిర్యసోమనపుడు అభీషా
 న్యాసమును, స్నానముచేయునపుడు భేవాన్యాసమును పఠి
 నవలెను. నిర్యాసపుష్టాంతగానము— సుకీ మననమున పఠిం
 చి శక్తి నాత్యయముతో జపమునేయున్నందున ముద్రాతో
 త్తించి శక్తిబ్రహ్మముతో లోకమును ఈ లోకముతో నుండు
 నుమరి నిలంపకవనము నశించి ఈ లోకమునందును ఈగా
 ర్తమునందును జపముచేయవలెను. పూజాగానము— నిర్యాసము
 న్నిర్యాసముతో పులికాళుచేసి పాదాన్యాసముతో పులి
 కమునుండి పాదాగ్రవచేసి సుమేధాన్యాసముతో పాదాగ్ర
 కు జలమును పాదాగ్రతిష్ఠచేసి శక్తిన్యాసముతో నను
 ప్నరండి విశవాగ్రాన్యాసముతో అభిషేకమును పఠింప
 న్యాసముతో పూజించు, భుజిలోన్యాసముతో భజనమును,
 నిర్యసోమనపుర్యసతో వలెను (ముఖము నుండి పాదాగ్ర
 కము నుండి పాదాగ్రమును విశేషము నేర్పవలెను. నిర్యాసము
 అనెనుగాని పాదాగ్రమునకు పాదాగ్ర అనవలెను) పాదాగ్రాన్యా
 సముతో నీరంజనము, నిలారాన్యాసముతో నిలారము లభి
 శించవలెను. (భేవాన్యాసమే ముంగిసేయును)

35 ఈపదేశాధికారము అభీష్టము అభీష్టమునకు చేయుచే
 యుటకు వీలుకానియెడల అభీష్ట అనునది పార్శ్వచ్ఛేదము
 నిర్యాసములు ఈపదేశము చేయుదురు. ఇట్లు ఈపదేశము

క రమత్వము లేమను అభిష్ట దరిశనమైవస్తుండు అభిష్టాపదేశమును పొందుచును. అభిష్టచేయు ఉపదేశములో మాత్రము మహిమలు కనపర్చుచును. ముక్తి జ్ఞానమువలన అభిష్టము కిక్కిరూస్తములలో కమత్వము చూపబడును. అభిష్టము కమత్వమును దొరికించుటవలన కష్టములు తొలగును. పూర్ణసిద్ధి యగును. అభిష్టము చూచునపుడెల్ల పండ్లు, నోవేదనములు, వస్త్రము, దుకాణ భాంజులములు వీటిలో వారివారి శక్త్యానుసారము కమత్వించుట కిష్టపడెను. కమత్వనానము చెప్పదున్నది. చాలాకాలమునకు అభిష్టమని చూచుట అభిష్టయొక్క పుత్రోత్పన్నవానికుశములు వీటియందు కమత్వము నుతాంసేంతవకట్టుము లిచ్చుచుగియుండును. విధిష్టయొక్క పంపాదనలో అప్రసాది మభిష్టమనెడి న్యాయముచేతను, విధిష్టయను ముక్తిచేరుదు అభిష్ట అగుటచేత విధిష్టలు ఏమాపముగ అభిష్టమునంతోపాడుచినను గురుబుధము తీరమని అభిసారియము.

కా॥ పాపిం వినిండుం శిష్టకం చోదితం ద్విపం । అభిష్టనాం కమత్వం ద్రియా మిదం । విధిష్టాన్నయం దుష్టస్యాం వినిస్య॥ అనగా పాపిష్టులు, భత్రము, కాండకదుట్టు, దుస్తులు, విద్యయు అభిష్టను విధిష్టులైనవలన దుష్టములని న్యాయోక్తి గలదు.

36 న్యాయములకున్ని చింతనైనతరువాత సంకాస్తామము జరిగించవచ్చును. సంకాస్తామము వెరజేర్చుపద్ధతియు న్యాయపరమనలన ఫలములేదు. పాపిష్ట, సతర్వాభిష్టము ఉపదేశముచేసిన విధిష్టయను అభిష్ట ఉపదేశముచేయువరకు న్యాయములు అర్థఫలమునిచ్చును.

37 కా॥ ఘృయాం మృతజ్జవాం । వింశశంశ్వరం ను
 స్వకం నచాం । విందమరీ నృకేశాం । నుఖాచాః ప్రియం
 కేంద్రాధ్యవం॥ అనగా దిగులు, రోగము, దేహపోషణార్థ
 మైన సంపాదనాదుస్సంకల్పములు, కేంద్రకర్మలోని దేవతల
 కు గానరావు. దేహపోషణార్థము గావలసినవి అప్రియార్థ
 ముగా లభించును. కేవలకర్మలోని కాచకులకు దిగులు, రో
 గము, నైరము, మరణము గలవు. విందశకర్మలోనివారికి రో
 గము, మరణము లేదు. ప్రియార్థము, భయము, మిథునకర్మ
 సంతానము గలదు. కేంద్రాధ్యవ కర్మలకు మాన్యమును వింశ
 శకర్మ యనబడును. (9 వ నిబంధన చూడుము)

38 విధిస్థలలో డ్యోధికాన్యాయనముచేసినవారిని నిరన్య
 క్తులని చెప్పబడును. లయ హట మంత్రోరాజయోగములలో
 మంత్రోయోగమును, రాజయోగమును శ్రీచేతనాకల్పలు గగ్గ
 హించిరి. సంఖాస్తోమాది అస్తమయ సుస్యంతము న్యాసా
 నుష్టానమును త్వజించిక ఆదరించుచున్న విధిస్థకు మరల ధర్మ
 లిలో స్థూలశరీరము గలుగక వేచలోకమున కేవలయాకారము
 గాని, వ్యంజనత్వముగాని దృఢముగా గలుగును. జీవుడు ఆ
 తి సూక్ష్మరూపమున స్థూలశరీరమందుండును. జీవుడు స్థూ
 లశరీర ~~జ్యోతిరవ్యవహారముచేసిన~~ 128 వ యాయమున విక్రమశరీరము గల
 వాడై మింటికెగిసి తనకర్మ కొలక స్వర్గమునుగాని నరకమును
 గాని సొందును. స్వర్గ నరకములలో ప్రవేశించిన జీవుడు దృ
 ఢముగా మరల మర్త్యలోకమున బుట్టుచుండును. శ్రీచేతనా
 కత్ప్ర అనుష్టాన ఫలము గలజీవి స్వర్గనరకములభేదగక విక్రమశరీర
 మతో వికృతికేగి వ్యంజనత్వమును తస్యంశ్చేయత్వమును

క్రమముగా పొందును. తుదకు ఈశ్వరునియం దైక్యముగును. యోగి కార్యుయనము చేసినదాది పుణ్యపాపములు అతిథి ఆప వాడుకలకన్నణచేసి శుద్ధాత్ముడై సదయ జేష్ఠ్యముపొందును.

39 గీర్ణచేతనాకిల్బమువారు సాల్గ్రామములు లోహా శిలా విగ్రహములు పూజించుటకు బడులుగా నెండి, బంగారు తీగలతో చేయబడిన మముక్షుభాషా అక్షరములు న్యాయమంత్రిములతో పూజింపురు. విధిస్థులు ఉపయోగించు శేవతాస్తవములు (పూజామంత్రములు) కంఠాంతరము మొదలగు నాటిలో దేవుని భాగవ్యమును నేసిపట్టాలను, వోరాస్యతములు జరిగించినట్లలగు, హానము జరిగించినట్లలను, ఆయుధ వాహనాలంకారములు ధరించినట్లలను చెప్పియుండలేదు.

40 యుగంధరులు గలిగిన వైవరులును, బ్రహ్మచరణ సృజించబడిన గానలును (గాన, వైవరులు భీష్మచరణము) ను మన సృష్టిలో చేరిన అనీమిష, ఆనూభవ, విద్యాగ, విభాన, కింపురుష, యుగంధరులును, జేవరులును, విక్రశరీరులై (నరులనలై) కరద్యయము, చరణద్యంజము, ఏకముఖము గలిగి సూక్ష్మాప్రై (అనాకారులులేరు) అతిసూక్ష్మరూపములను, మహాకాయములను పొందగల కామరూపశక్తి గలిగి యుండిరి. గాన వైవరులమాత్రము తమకర్మసూత్రమును మోచుకొని గా ఏర్పరుచుకొని, తమ విక్రశరీరమును లింగదేహముగా నుపయోగపర్చి, ఇహమున తాము స్థూలకాయములతో బట్టుచుండురు. గాన వైవరులలోను, అనీమిషుని జేవరులలోను స్త్రీ పురుష భేదమున్నటుల యోగదృష్టిగల ప్రమాణులు చెప్పుచుండిరి. స్థూలశరీర త్యాగముచేసిన 17వ దినమున

శీవుడు యమలోకమందుగాని, కేకయలోకమందుగాని పరివేశించును. శీవుడు ఇహమున స్థూలశరీరములో వున్నకాలము నకు 32 రెట్లు చిక్కునకాలము యమలోకమందును. 15000 సంవత్సరములు కేకయరూపముతోను, 15 లక్షలసంవత్సరములు క్యంజనరూపముతోను శీవుడుండునని ముతలయభిప్రాయము. శ్రీ శీవుడు ఇహపూములందు తిరుచు శ్రీరూపముతోను, పురుషశీవుడు తరుచు పురుషరూపముతోను జన్మించునని సిద్ధాంతము. న్యాసానుష్ఠానము లేని (అభీష్టకలన ఉపదేశము లేని) చిత్తులకు కేకయ క్యంజనత్వములును, తద్వారా ముక్తియు లుగియు. (కా. విశ్వత్వం సాధ్యస్తా జ్ఞతాం । న్యూనవిధానాం నుభవినాం.) న్యాసానుష్ఠానము గలుగువాడు కేకయ క్యంజనము లున్నవని తెలియుచున్నది. (దేవదానవులలో బహుశాకరచరణములు గలవారు లేరని చేతనాకల్పము చెప్పుచున్నది.)

కీర్షహస్త్యము—శక్వాసక్తి స్వచ్ఛ శీరీచేతనాకల్ప సమాజములోని విశిష్టమలందరును తమశక్తికొలది న్యాసములను ముద్రాపణచేసి వివిధాన్నయమును ముముక్షుభాషను అభివృద్ధిచేయవలెను.

చియంతనాన్యసము॥ విధూనాబనాం వివారం చెందిరి కాగ్రహం ప్రాపతే సూశ్చపారాక్రమం । ప్రస్తతాభ్యాంపి యో సూశ్చనాం । నెరణంశాంతేంతనం గ్రహిత్యాభ్యాంసాపితయామిదం రమత్యనాం । తస్మాన్నాద్వి । రగిసరసాత్స్వరితాభ్యాం కర్షతాద్విదం రసేంతనం । సురీరనాం రమత్యాపియాద్విదం సుతాంసేంతనం దదస్యాం దదస్యః॥

న్యాయసాన్నయమ్॥ సితం వ్యతాం వ్యతం కటువతాం, ఘ్న
యం రాక్షసాం, ఘ్నానం దిద్దతాం ద్యువం । ఘ్నానం కిమి
తవాం, మిశ్వం గ్రివత్వం ప్రియాం । న్యాసం క్రాంచకాం,
జనం స్వతిలవాం । నిందిగం సాంధ్యాం గయం ఫ్రామ్యం స
త్కూనీం ప్రియాం, దదస్యాం దదశ్యః॥

న్యాసములను పఠించుటవలన రోగములు నశించును. భ
యము పోవును. ఆయుర్వృద్ధి అగును. అవమృత్యువు, తపస్స
ను. శత్రువులు మిత్రులగుదురు. విశ్వర్యము, ఆనందము, తే
జస్సు, భక్తి, జ్ఞానము గలుగును. (శాంతాద్వైతముననుచేయిం
చి గందరూన్యాసముతో 9 రోజులు తీర్థమిచ్చినయెడల, స
ర్వవిఘ్నములకు గ్రహబాధలు తగ్గును.)

క॥ ఈరేడుజగంబుల నె

వ్వారు సృజించిరొ హముక్షభాషను వేసెం

బాదూధిని లిఖియించిరొ

హరిసుమన సుందరలకు భక్తిని గొల్తున్॥

10410

